

Иван Вазов

Здравствуйте, братушки!

– Мамо, мамо, я ги виж!
– Що е? – Идат, погледни ги.
С пушки, с саби... – Що стоиш?
Скоро, чедо, поздрави ги!
Тях ги бог прати насам,
да помагат, чедо, нам. –
И детето дава крушки
на солдатите без страх
и крещи на тях:
здравствуйте, братушки!

Генералът кат орел
ескадроните повежда,
а орачът се запрел
и омаян ги изглежда:
чини му се, че е сън...
Изведнъж с тупгенье, с звън
приближават кат вихрушки.
Той си шапката свали
и ги поздрави:
здравствуйте, братушки!

Шипка! Шипка! Гръм се чуй.
Гурко мина планините!
Радост, чудо беше туй!
И на Тракия момите
срещат храбрите борци
и покриват със венци
техни глави, коне, пушки...
И кат стискат им ръце,
викат от сърце:
здравствуйте, братушки!

Как са горди тез момци!
Един казак варди, гони
хиляди злодей, крадци –
цели турски легиони.
И народа с лик засмен,
като гледа вече в плен
тия полкове хайдушки,
на казаците добри

тъй благодари:
здравствуйте, братушки!

Русе, 1878

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4290>]